

מי רב את ריבו של יריב

מיניו

אחת המכניקות המפותחות ביותר בישראל היא הטכניקה של ההכחשה. עיקרה: יש להכחיש את הכל. לא חצי דבר, לא רבע דבר, לא 99% של הדבר, אלא הדבר במלואו. החישוב: הכחשה טוטאלית כזאת תעורר אמון רב יותר. אם נורמלי, אינו מעלה על דעתו כי מוסד ציבורי מוכר או אישיות רשמית רמת-מעלה ישקרו במצח נחושה.

לא תמיד ניתן לנקוט בשיטה זו. ישנה שיטה אלטרנטיבית: להכחיש בשצף-קצף משהו שאיש לא טען אותו, ולהתעלם לגמרי מן ההאשמה האמיתית שנובעת. למשל, טען מישהו כי פלוני אכל עגבניות, יהיה נוסח ההכחשה: "לה"ם — פלוני מעולם לא אכל איטריות. הסיפור כולו בדוי מאלף ועד תו". החשבון: איש לא יטרח להשוות את ההכחשה עם הידיעה המקורית.

השבוע החלה מכונת-ההכחשה הגדולה לפעול במרץ בלתי-מקובל. הנושא: ההאשמה כי יריב בן-אליעזר, נכדו הבכור של ראש-הממשלה ושר-הבטחון, זכה לפרוטקציה בטיחותית.

תיווך של סבתא

פרטי ההאשמה החמורה הופיעו ביום השלישי בשבוע שעבר בעתון חרות, ובאותו ערב בגיליון העוטס הזה (1121). הקוראים לא הספיקו עוד לנשום, כאשר כבר זכו למנה הראשונה של הכחשת. המכחישים סמכו במידה רבה על כך שתהליך גיוסו של אדם לעתודה האקדמאית מורכב מפרטים טכניים רבים, אשר האדם ברחוב אינו בקי בהם.

המתגים עובר, למעשה, שלושה מעגלים של בחינות:

● הבחינות לתעודת-הבגרות, המקנים לו את הזכות להופיע כמועמד לקבלה בטכניון או באוניברסיטה.

● בחינות-הקבלה בטכניון או באוניברסיטה (בפקולטה לרפואה). המקנים לו מעמד של תלמיד מן המניין, שיש לו הזכות להציג את מועמדותו לעתודה האקדמאית.

● הבחינות לעתודה עצמה, שאינן אלא בחינות צבאיות רגילות לקביעת כושר המועמד להיות קצין בצה"ל, בלי כל קשר לרמת השכלתו. המצליח בבחינה זו — אחרי שהצליח בשני מעגלי-הבחינות הקודמים — יכול להתקבל לעתודה, דבר המקנה לו דחית שרתו הצבאי עד תום לימודיו — עובדה גורלית לגבי אדם הרוצה להגיע לרמה מקצועית. בהתגייסותו, הוא מתקבל מיד לקורס קצינים, אם לא עבר אותו בינתיים בחופשה שבינן שנת לימודים אחת לשנייה.

אולם צה"ל אינו מתחייב לקבל גם אדם שעבר את כל שלוש מעגלי-הבחינות בהצלחה. כי מספר המועמדים עולה בהרבה על מספר המקומות המוקצבים לעתודה, ומאות תלמידים נאלצו להפסיק את הקאריירה האקדמאית שלהם בעודה באיבה כדי להת-

במדינה

העם

פינו אל השמש השוקעת

פנינו אל השמש העולה, דרכנו שוב פונה מזרחה... (שיר חלוצי)

האיש נראה כפרופסור אנגלי, מן התנור עות ועד למקטרת הנצחית. במשך שלושה חודשים, בישיבות ועדת-הנאמנות של ה"אור"ם, ישב מול 81 חברי הועדה, מאחורי השלט שהכריז על מדינתו: "ישראל", ועל תפקידו: "מזרח". היה זה אריה אילן, אחד הישראלים המעטים שזכו לתפקיד מרכזי בא"ם.

אולם הכבוד יכול להיות כרוך בבעיות חמורות. מאלן נדרש לבצע להטוט של קירי-סק. ועדת-הנאמנות עמדה להכריז על המצאת להעניק עצמאות לקאמרון הצרפתית ב-1960, ואחר-כך לקאמרון הבריטית. לאילן ניתנו שתי הנחיות מטעם קמשלת ישראל: (א) לרכוש את יידידותם של עמי אפריקה החדשה, (ב) לשמור על יידידות המדינות האירופיות, ובעיקר של צרפת.

היה זה כאלו נדרש אדם להכין חביתה מבלי לשבור את קליפת הביצים.

סופו של להטוט. היו רגעים עדינים, כאשר אפשר היה לטשטש בהצלחה את הניגוד היסודי בין שתי ההנחיות, על-ידי התנהגות דיפלומטית. באחד המקרים האלה קם יושב-ראש הועדה, השגריר האירי פרד ריק בולאנד, והעביר את ניהול הישיבה לאילן בדיוק ברגע שהיה צורך להחליט החלטה נוחה בענין חשוב, בו התיצבו האפריקאים נגד הצרפתים. אילן נחלץ איך שהוא מן הצרה.

אולם גם ללהטוט המוצלח ביותר מגיע הסוף. בכנסת יכול היה דויד בן-גוריון לק' בוע בפסקנות רבת-רושם: "אין אנו מתכוו'נים להדק את קשרינו עם עמי אסיה ו-אפריקה על חשבון יידידותנו עם עמי אי-רופה ואפריקה!" (הניגוד הזה 1121). אולם אילן לא עמד במצב אידיאלי כזה. היה עליו (ועל קובעי הנחיותיו) להחליט.

שביל הזהב נגמר ברגע שהגיעה שעת ההצבעה. מצד אחד עמד עמי אפריקאים, בהנהגת גאנה — המדינה שישאל מבקשת באופן קדחני להשיג את יידידותה. מצד שני עמדה צרפת — הידידה היחידה ששרדה לממשלה ישראל בעולם, ושראתה בפרשה זו ענין חיוני. היה צורך להצביע נגד האחת או נגד השנייה.

ישראל הצביעה בעד צרפת, נגד החזית המלוכדת של עמי אפריקה ואסיה.

מזרה נאצלת ביותר. לא היתה זאת נחמה שבמיסמך החגיגי, בו הכריזו האו"ם על מתן העצמאות לשני חלקי קאמרון ול-ארץ-טוגו, בלט השם: "מזרח" — מיסטר אריה אילן (ישראל). לא היתה גם נחמה בכך שאילן הוא שקרא את המגילה, בהוסיף פו: "אכן, אדוני יושב-הראש, זכות נדירה מאד היא להכריז פעמיים במושב אחד על הגשמת המטרה הסופית והנאצלת ביותר של שיטת הנאמנות הבינלאומית. אני מוקיר את הכבוד הזה שגבל בחלקי".

אולם מעבר למלים היפות עמדה המציאות, שהיתה ברורה לכל דיפלומט שחור ושחום: בהצבעה גורלית נוספת התיצבה ישראל שוב בשתי רגליה במחנה המדינות הקולוניאליות הלבנות, שהשפעתן שוקעת ביבשת האפריקאית.

ממשל צבאי

האיש הכזוי

השיר היה חד משמעי. תחת הכותרת הוי עם עיראקו כתב תופיק זיא, משורר קר מוגיסטי ואחד ממנהיגי מק"י בנצרת במילים מלאות פתוס: "... מה עזוב לראות את ידו של ידו / נועצת בגוף פניו. / כן עזוב לראות את גמאל / בד יורה ובניך שוחט.

הו מיסטר שהרים את ידו / להרוס את ארצנו היפה / נשימת שואפן** לא תחזורו / שב במקומך, איש בזוי שכמותו / אותנו לא תוכל להרוס / — כי נשרים אנחנו הי עולים לשמים.

(המסך בעמוד 8)

* קאמרון, הגדולה פי 26 מישראל, כעת בעלת אוכלוסייה של כ-5 מיליון נפש, היתה מושבה גרמנית עד למלחמת-העולם הראשונה, נה, חולקה בין בריטניה וצרפת, זכתה ל-מסטר של מנט, בדומה לארץ-ישראל. ** קולוני עבדול וואהב אל-שוואף, מנהיג מרידת הנפל במסוט.

הם לא באו

300,000 חגגו בפורים, עת חידשה העירייה את מסורת ה"עדלידע" של תל-אביב.

אזרחים רמיז-מעלה מוחו? וכן חברי הפגל הדיפי לומטי באו להשתתף בהגיגת החמונים. רק הם נעדרו באורח הפגנתי — שרי הממשלה. איש מהם לא הופיע.

ודאי יתרץ כל אחד מהם תירוץ משלו את אי-היענותו להזמנה לחוג עם העם. מי מהם היה, אולי, עסוק בהנכות דירתו של "אלוף השחמט" ... ומי בכנס סוציאליסטי חשוב ... אך העובדות בעיני עומדות: הם לא באו. והעדלידע צעדה!

אזרחי תל-אביב עדים איפוא, להמשך מסע החרמת עירם, תחילה ע"י ראש הממשלה ועתה ע"י שרי הממשלה.

מדוע?

כי תל-אביב, המפגינה את היוזמה הפרטית היוצרת ואת כושרה לקלוט מוני עולים, הורסת את אגדת הסוציאליזם, "הבונה", כי, בניגוד ל"ערים אחרות, המתמררות לגלם את רוח, "הקירי-מה", עלתה תל-אביב על כל הערים בישראל כדאגה להנוך בניה, לסער נצרכיה, לבריאות תושביה, לתרבות אזרחיה ולהתפתחות משקה.

הסתדרות הציונים הכלליים

מפלגת המרכז

קורסים מיוחדים לכל הגילים בנושאים:

- * פקידות כללית
- * הנהלת חשבונות
- * כתיבה במכונה
- * עברית
- * אנגלית
- * צרפתית

אופק

בית ספר לפקידות מסחר, שפות ומנהל רח' יבנה 16, תל-אביב

הפשרה אינטנסיבית, עבודה מעשית, שיטות ועזרי לימוד חזותיים והכוונה אישית

קורסים חדשים נפתחים באפריל

מבחר גדול ועשיר של אריגי צמר לגברים וגברות לעונה החדשה בראון את בילר ברחוב נחלת-בנימין 43 בתל-אביב (טלפון 64005). אם מן המין המשובה ביותר, מכל הצבעים, מתוצרת הארץ ומתוצרת אצל בראון את בילר.

לאופנת הלבשה לגברים לקראת האביב פנה מייד לחנות האלגנטית ור ברחוב בן-יהודה 6 (ליד מוגרבי) בתל-אביב. דוגמות חדישות של ת' מהאופנה האחרונה, איטלקיות וצרפתיות, טריקוליר, דקרן וספורט. י דקרן, עניבות וז'קטים. גם הנערות והגברות תמצאנה את המכנסיים קים אשר יבליטו את גזרתן הנאה. מבחר עשיר ורבגוני אצל ויקטור.

פקידים! תלמידים! סטודנטים!
הרשמו עוד היום לקורס "קצרנות" עברית ו/או אנגלית (שני חודשים, פעמיים בשבוע) ב"אלפן גרג" (GREGG). המנהל: ה. בריקמא (קמפינסקי), תל-אביב, רחוב גורדון 5.
הצלחה מובטחת!

הנחיות
Agfacolor
זלמית
Agfa
תאונה חובטת!
נוח והדפסה בארץ
שיג בכל החנויות